

SALT AND SEA

Als land in zee trekt.

17u op een zaterdagmiddag in de maand oktober.

Storm op zee en af en toe een lichtflits die de horizon doet verschijnen. Mensen staan vol spanning en gelatenheid tegen de glazen gevel gedrukt en aanschouwen het spektakel van de krachtigste en grootste golven van de zee. Het onregelmatige rumoer van mensengeluiden ebt gelijdelijk aan weg in het heftige geklater van de regendruppels. Veilig in men cocon en een duizendtal meter zee-inwaarts, geniet ik verder van men heerlijk gebakken vis met een dressing van algen en zeeaster...

Daar waar land en zee mekaar raken heerst een continue aantrekkingskracht op de mens. De ver uitgestrekte horizon, het golvende water, de warme zonnestralen en de stormachtige dijkwandelingen zullen steeds blijven fascineren.

Zo trekt ook onze Belgische kust zeer veel toerisme aan. Met een gemiddelde van 12,6 miljoen overnachtingen en 20 miljoen dagtoeristen per jaar vullen de badplaatsen geleidelijk aan alle plekjes op.

Maar België stopt niet aan de kust. Onze oppervlakte strekt nog 87km verder uit in de wijde zee. Het kustgebied is meer dan enkel de appartementslijn, de dijk en de smalle strook strand. Een mentaliteit van meer ruimtelijk denken kan het kustgebied naar een heel nieuwe dimensie vertalen.

...Met deze gedachte aan de basis van het ontwerpstadia, groeit gelijdelijk aan het verhaal van een project dat land en zee verbindt:

Het havengebied van Oostende als testcase brengt een enorm boeiende problematiek met zich mee. De toekomstige noodzaak tot de bescherming van het land doet een waaier van mogelijkheden en functionele parameters opengaan.

Het telkens weerkerende scenario van eb en vloed zuigt de stranden naar de diepte van de zee. Deze nu onbeschermd zones stimuleren de stormvloeden om gemakkelijk het centrum van Oostende te bereiken. De noodzakelijkheid van een seawall samen met de aanwezigheid van de beide pieren als havenconstructies leiden tot aanzienlijke evoluties in zowel de vormgeving als de functionaliteit van het ontwerp. Hieruit vloeit een herontwerp voort van het westerstaketsel van Oostende.

Het volume strekt zich uit vanuit de vaargeul richting open zee. De keuze van programma op dit nieuwe volume wordt geput uit de directe omgeving. Zout water en de kracht van de golven vormen de intrigerende eigenschappen van de zee die voor de verdere interactie zorgen tussen mens en omgeving.

Het zoute water van de zee schept immers de mogelijkheid zeven hectare van het bovenoppervlak met zoute landbouw te bedekken. Dit grootschalige experiment biedt de kans om algen en halofyten waaronder bijvoorbeeld zeeaster, lamsoor en schorrenkruid, ook in België te introduceren. Samen met de aquacultuur, namelijk de kweek van vis, -schaal -en schelpdieren op de verschillende platformen, evolueert het ontwerp naar een cultureel en educatief project.

De golfkracht als tweede omgevingsfactor splitst zich op in drie samenlopende verhalen. Als landverdediging vormt het volume een kilometer lange uitloper die zich horizontaal voor de kust uitstrekt. Door deze parallelle ligging krijgt dit oppervlak nu als bijkomende functie 'golfbreker'. De golven die zich richting kust voortbewegen worden opgevangen door de nieuw gevormde stuwdam en komen deels terecht in een voorlopige opslagtank. Door het niveauverschil tussen de zeespiegel en het water in de opslagtank, treden de waterturbines in werking en worden de bewegingen omgezet naar energie. Het overblijvende zoute water circuleert verder naar een bassin waarin planten verder zorgen voor de biologische zuivering. Dit gezuiverde zoute water vloeit verder naar haar eindbestemming en doet dienst als levensomgeving en voedingstof voor de aquacultuur en de zilte landbouwproducten.

Een geheel vernieuwend ecologisch concept rijst op uit het water van Oostende. Reeds vanuit de doorzichtlijnen van de binnenstad kan de nieuw gevormde pier in kleine fragmenten worden aanschouwd. Vanaf de kuststrook lijkt de horizon een duinenlandschap dat zich lichtjes boven het zeenniveau verspreidt. Afhankelijk van de getijdenstromingen worden de zilte landbouwstroken geleidelijk aan bedekt onder de watermassa.

Een ontspannende wandeling brengt de mens vanuit het station tot twee kilometer verder in de zee. Net voorbij de jachtclub schuilt een idyllische marktplaats onder de glooiende lijnen van het bovenoppervlak. De tentoongestelde vissen en zilte producten brengen het publiek al meteen in een culturele sfeer. Een latere doorkruising met het biologische laboratorium waar de experimentele productiviteit wordt onderzocht, lokt een interesse uit naar de verdere activiteiten op de pier. Het strand biedt hier een gemakkelijke bereikbaarheid en vormt een langzame overgang naar de vaste grond. Ondertussen blijft de omgeving zich evolueren en aanpassen aan het tot hiertoe ongekende volume in het water. Geleidelijk aan beïnvloedt het scenario van eb en vloed de bodem van de zee. Zandophoppingen worden opgewekt en nieuwe stranden vinden hun oorsprong aan de zuidflanken van de pier. Tegelijkertijd zorgen de golven en het zoute water voor de productiviteit en de dynamiek aan de noordelijke en westelijke zone. Het hele proces van waterzuivering tot de uiteindelijke visproductie kan leerrijk aanschouwd worden tijdens de werkuren van de kwekerij.

Een wandeling of fietstocht doorheen de herfstkleurig getinte landbouwzones brengt de bezoeker via verscheidene niveaus naar het uiteinde van het staketsel. De tocht naar de laatste meters van de pier herbergt een glazen cocon, verborgen tussen de niveauverschillen van de wandelpaden en de zilte teelten. Het is een gelegenheid om tot rust te komen en een blik te werpen op het leven in de visvijvers. De volledig gefragmenteerde glazen westgevel biedt een panoramisch beeld op de grenzeloze Noordzee. Met een blik op oneindigheid kan de bezoeker zich verder verdiepen in de menukaart die staat te pronken met de specialiteiten van de ter plekke gekweekte zoute producten.

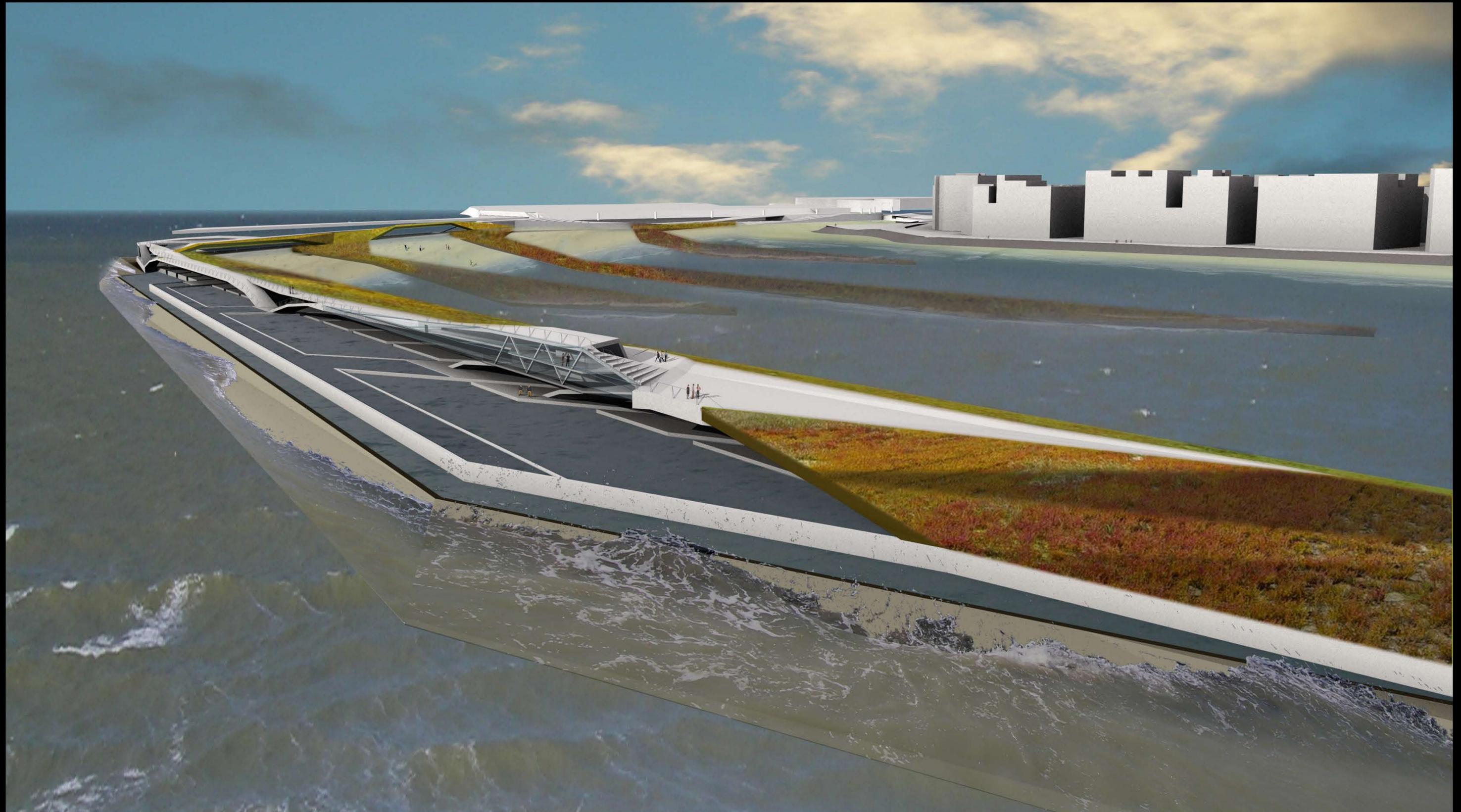
Dit verhaal tracht een beeld te creëren van een mogelijk scenario dat leven krijgt voor de kustlijn van Oostende. De mens wordt in een totaal nieuwe belevingsruimte naar de zee toe geleid en herontdekt de kracht en de productiviteit van de zee. Op basis van bestaande parameters ontstaat een ontwerp met een geheel subjectieve vormgeving. Het is een architectuur die zowel grotesk als onopvallend de zeespiegel bereikt. Het is net deze kracht van de ingreep dat een inlevingsvermogen en een diepere gedachtegang bij de toeschouwer oogt naar voren te brengen. ...Waar de zee het land in dreigt te trekken, breekt het land de wijde zee in.

SALT AND SEA

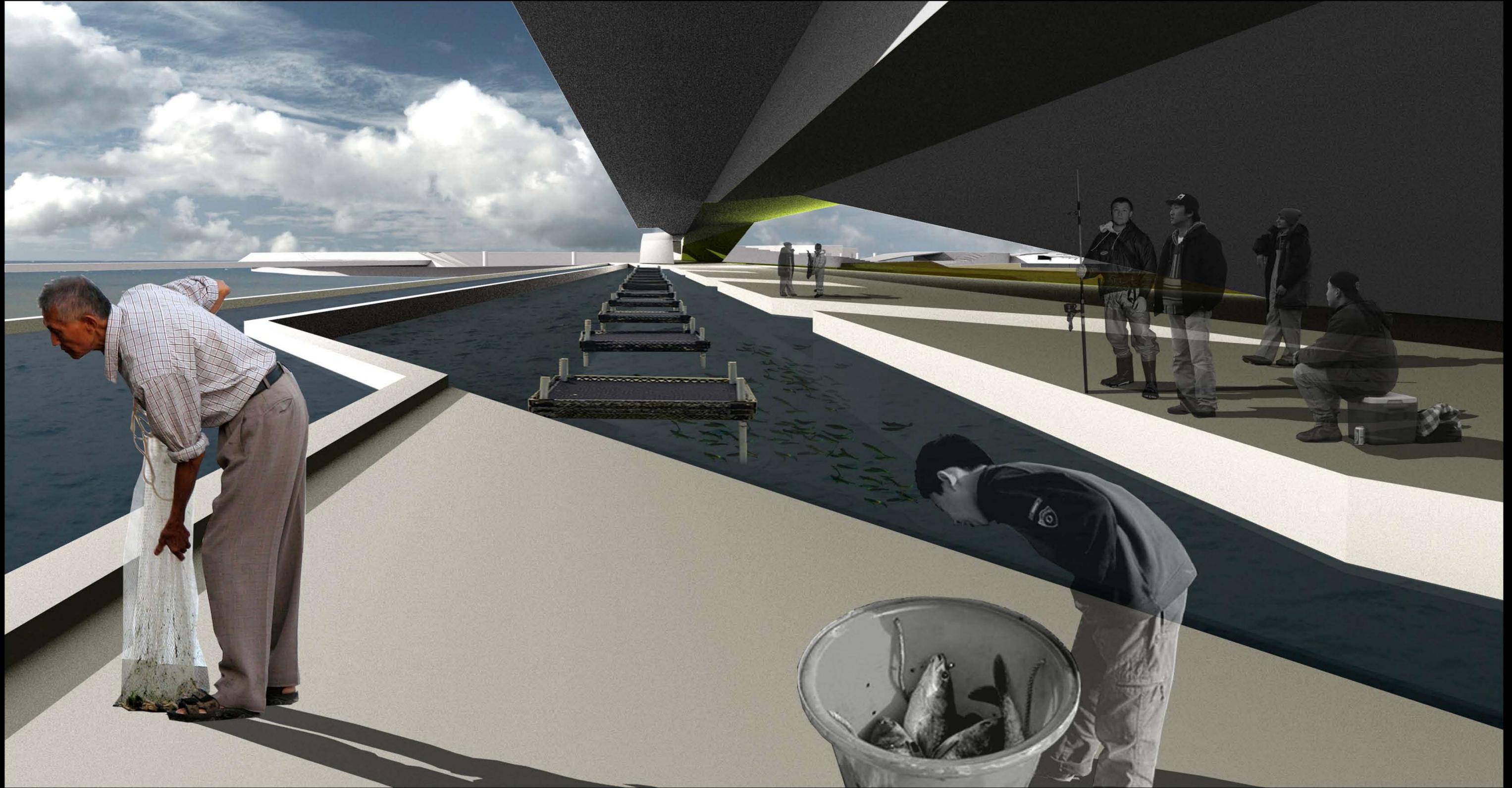
SARAH VAN HOLEN

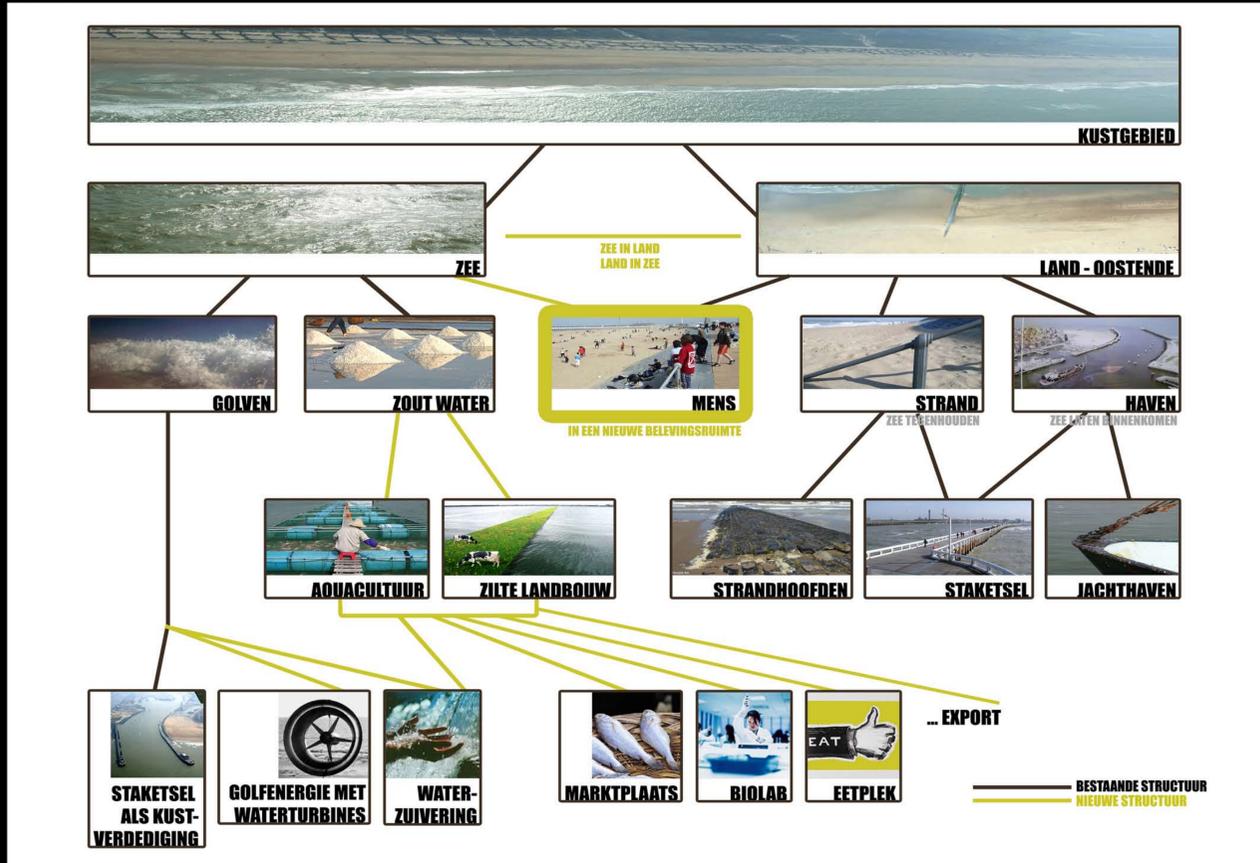

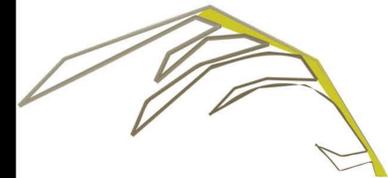

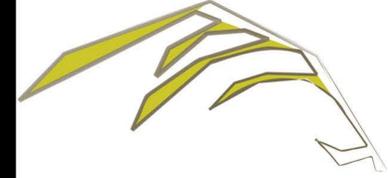
CONCEPT

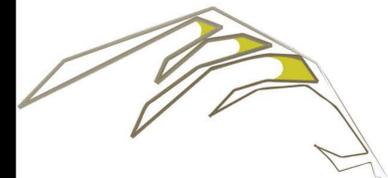
STAKETSEL ALS HAVENFUNCTIE
GESLOTEN VOLUME

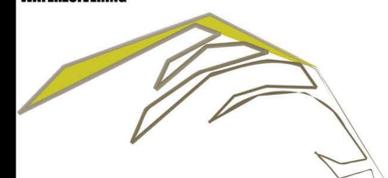
GOLFBREKER ALS KUSTVERDEDIGING
OPEN VOLUMES

OP TERMIJN
NIEUWE STRANDOPHOPIJNGEN

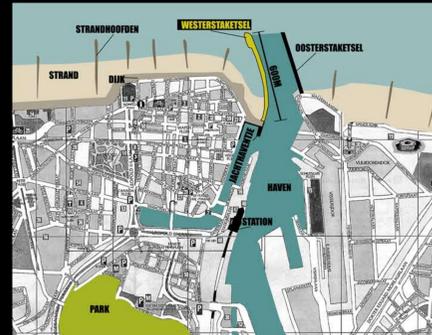
AQUACULTUUR
GOLFENERGIE
WATERZUIVERING

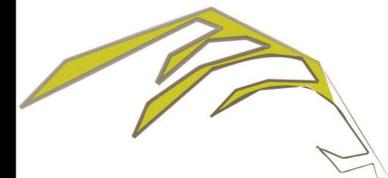
STATEMENT

SITE HAVENGEBIED OOSTENDE

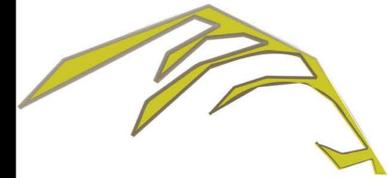
ZILTE LANDBOUW

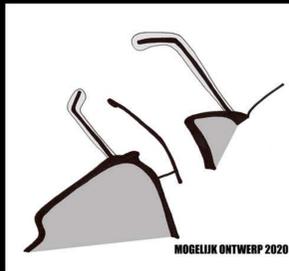
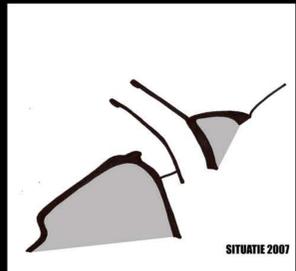
MARKTPLAATS
EETPLEK
BIOLAB

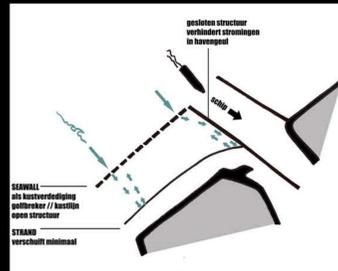
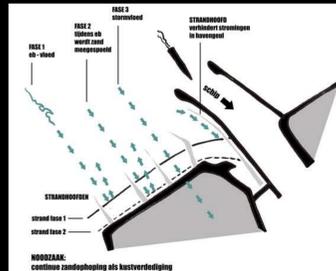
MENS

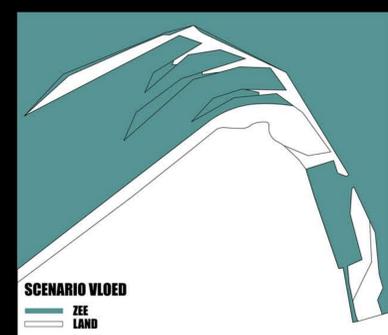
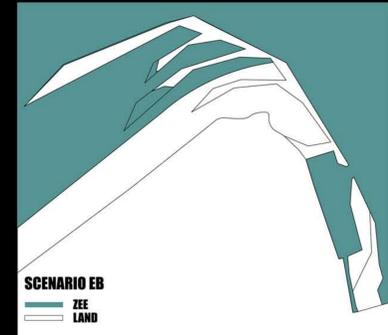
PROBLEMATIEK

NOODZAAK:
SEAWALL als bescherming tegen stormvloed en het centrum van Oostende zou doen overstromen

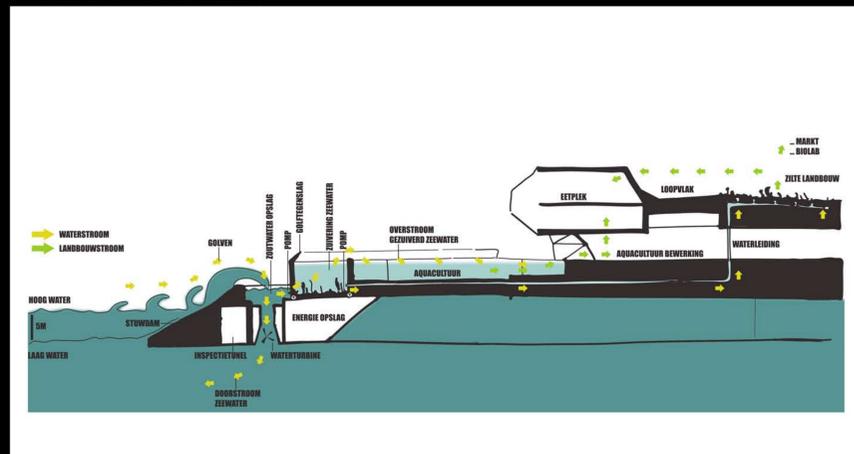
EB - VLOED SCENARIO'S

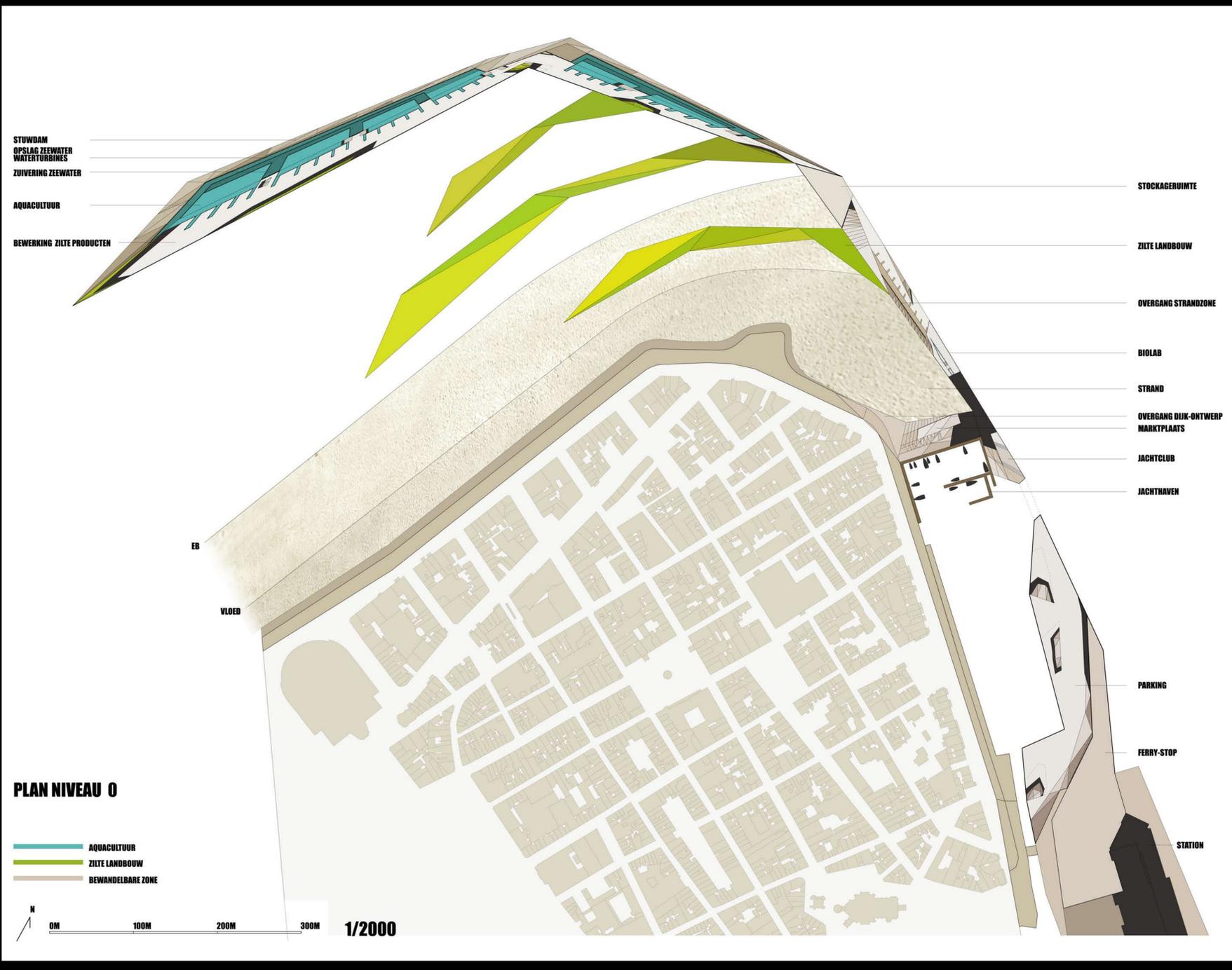

INPLANTING

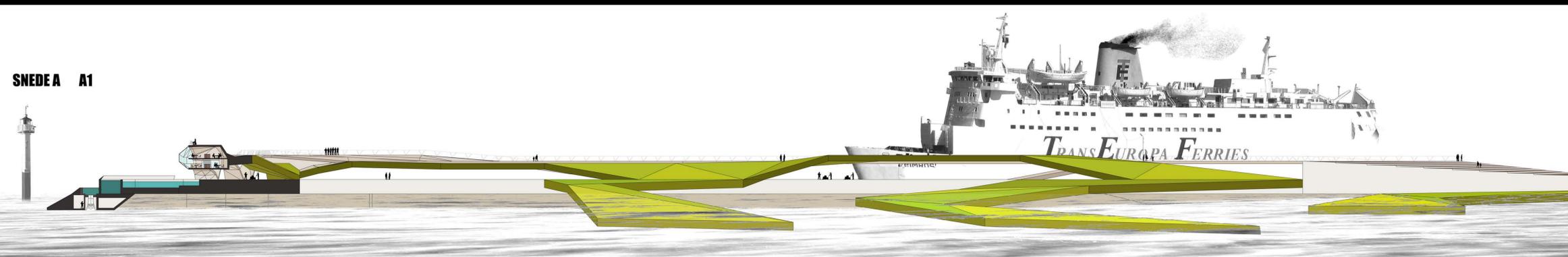

TECHNISCH SCHEMA

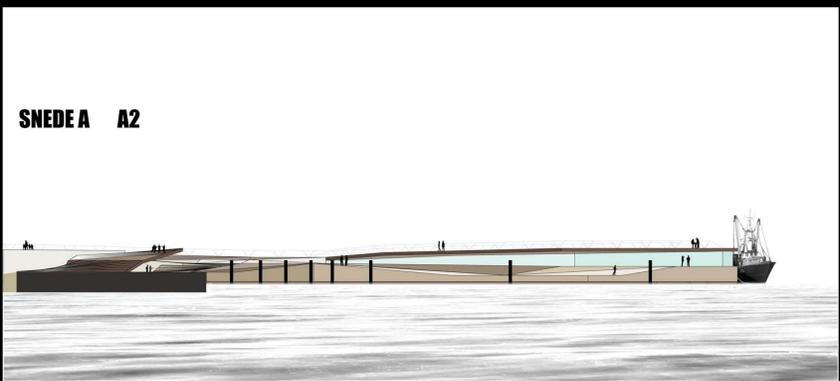

SNEDE A A1

SNEDE A A2

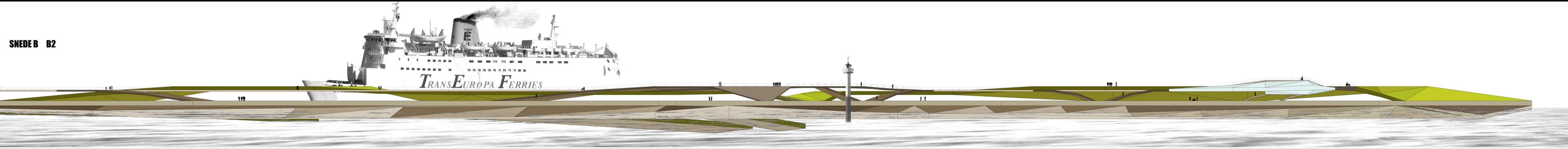
SNEDE A A3

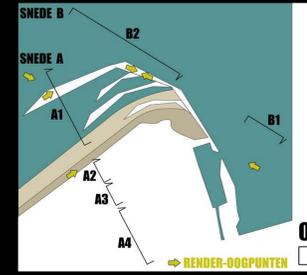
SNEDE B B1

SNEDE B B2

SALT AND SEA

0M

100M

200M

FERRY 123M
300M

HOGESCHOOL VOOR WETENSCHAP & KUNST
DEPARTEMENT ARCHITECTUUR
KONINGSSTRAAT 328
1030 BRUSSEL

DIPLOMA
STUDIEGEBIED ARCHITECTUUR
BASISOPLEIDING VAN TWEE CYCLI
OPLEIDING ARCHITECTUUR

De examencommissie van de hogeschool verklaart dat **Sarah VAN HOLEN**,

geboren te **Zemst** op **30 juni 1984**, met **onderscheiding**

het eindexamen heeft afgelegd van de **opleiding Architectuur** en dat haar de graad wordt verleend van **Architect / Master**.

Dit diploma wordt uitgereikt overeenkomstig het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Brussel, 5 juli 2007

Prof. dr. Johan Verbeke
Voorzitter van de examencommissie

Zegel van de hogeschool